

Erken Çocuklukta Sanat Projesi

MASAL KİTABI

Erken Çocuklukta Sanat Projesi

MASAL KİTABI

Serpil Şahinoğlu Anaokulu

Şeyda YILMAZ - Okul Müdürü

*Bu kitap Maltepe Serpil Şahinoğlu Anaokulu tarafından yürütülen
Erken Çocuklukta Sanat Projesi kapsamında öğrencilerimiz tarafından hazırlanmıştır.
Emeği Geçen Sn. Şeyda YILMAZ ve Sn. Birsen ALTINSOY'a teşekkür ederiz.*

Yazarlar:

Öykü Nefes EVCİL
Mete YILMAZ
Almira AKYÜZ
Kerem EFE
Arven Ada ARSLAN
Asya BOYA
Doğu Sirac TEKİN
Kumsal TOSUN
Özgü ÖZTÜRK
Kartal Bora BİLTEKİN
Zehra İpek MECİT
Beren UZUN
Muhammed Ali TAŞDEMİR
Ayaz Ali ERDEM
İpek Ece SAPMAZ
Kerem KESKİNLİOĞLU
Elif Liya MUTLU
Ogeday KAYAOĞLU
Defne SOYDAM
Beste ÖZSELGİN
Saltuk Buğra TEKİT

Yayın Tarihi

Mayıs-2025

Değerli okurlarımız,

Erken çocukluk dönemi, bireyin gelişiminde temel yapı taşlarının atıldığı, yaşam boyu sürecek öğrenmenin ilk adımlarının şekillendiği en kritik evredir. Bu dönemde çocuklarımızın yalnızca bilişsel değil; sosyal, duygusal, dilsel ve sanatsal yönlerini de desteklemek, onları çok boyutlu gelişim yolculuklarında bütüncül bir yaklaşımla yetiştirmek öncelikli sorumluluğumuzdur.

Serpil Şahinoğlu Anaokulu olarak yürüttüğümüz Erken Çocuklukta Sanat Projesi kapsamında hazırladığımız bu masal kitabı, okul öncesi eğitimde sanatın dönüştürücü gücüne olan inancımızın bir ürünüdür. Bu çalışma ile öğrencilerimizin hayal güçlerini kullanarak kendilerini ifade etmelerine, yaratıcı düşüncelerine, dil becerilerini geliştirmelerine ve estetik duyarlılık kazanmalarına olanak tanımayı amaçladık.

Kitabımızda yer alan içerikler; çocuklarımızın duygu, düşünce ve gözlemlerinden beslenerek oluşturulmuştur. Sürece aktif katılan öğrencilerimiz, masal kurgulama ve anlatım yoluyla hikâyeye oluşturma deneyimi yaşamış; bu sayede hem bireysel hem de grup çalışmaları aracılığıyla sosyal becerileri ve özgüvenleri pekiştirmiştir.

Eğitim anlayışımız; sadece bilgi aktarmak değil, aynı zamanda bireyin kendini tanımasına, değerlerini keşfetmesine ve yaşadığı dünyaya anlam katmasına rehberlik etmektir. Sanat ise bu sürecin en güçlü araçlarından biridir.

Bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen öğretmenimize, katkı sunan tüm öğrencilerimize ve bu süreci destekleyen velilerimize teşekkür ediyorum. Kitabımızın, erken çocukluk dönemine yönelik nitelikli içerik üretimine küçük ama anlamlı bir katkı sağlamasını temenni ederim.

Şeyda YILMAZ

Serpil Şahinoğlu Anaokulu Müdürü

İÇİNDEKİLER

1-	SEVİMLİ MİA Öykü Nefes EVCİL.....	8
2-	ARKADAŞLIK ORMANI Mete YILMAZ.....	10
3-	TAVŞANIN MESAJI Almira AKYÜZ.....	12
4-	KEREM'İN ARKADAŞI ROBOT TENCERE Kerem EFE.....	14
5-	FURKAN VE EMİR Arven Ada ARSLAN.....	16
6-	KÜÇÜK DOKTORUN HAYALI Doğu Sirac TEKİN.....	18
7-	ORMANLARIMIZ Asya BOYA.....	20
8-	KALPLI BALONLAR Saltuk Buğra TEKİT.....	22
9-	ÖZGÜ'NÜN RÜYASI Özgü ÖZTÜRK.....	24
10-	İKİ TATLI KEDİ Kartal Bora BİLTEKİN.....	26
11-	TATLI KÖY VE KÜÇÜK KIZ Zehra İpek MECİT.....	28
12-	SİYAH LEKE Beren UZUN.....	30
13-	MİYA VE ARKADAŞLARI İpek Ece SAPMAZ.....	32
14-	ÜÇ SEVİMLİ DOSTUN MACERALARI Muhammed Ali TAŞDEMİR.....	34

15-	KAYIP UNICORN Beste ÖZSELGİN.....	36
16-	CAN DOSTLARIMIZ HAYVANLAR Ayaz Ali ERDEM.....	38
17-	YAZ TATİLİ Kumsal TOSUN.....	40
18-	MAVİ KÖPEK Kerem KESKİNLİOĞLU.....	42
19-	KAYBOLAN ÇOCUKLAR Elif Liya MUTLU.....	44
20-	KÜÇÜK CO'NUN MACERALARI Ogeday KAYAOĞLU.....	46
21-	ORMANDA BİR KIŞ GÜNÜ Defne SOYDAM.....	48

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Okuldan yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap, Serpil Şahinoğlu Anaokulu öğrencilerinin hayal gücüyle şekillenen, sözcüklerin ve çizgilerin buluştuğu özel bir sanat yolculuğunun ürünüdür. “Erken Çocuklukta Sanat Projesi” kapsamında hazırlanan bu resimli masal kitabı, çocukların yaratıcılıklarını özgürce ifade edebilecekleri bir alan sunmayı amaçlamaktadır.

Beş yaş grubu öğrencilerimiz, kendi kurguladıkları hikâyeleri resimleyerek ilk kez yazar ve çizer kimlikleriyle tanıştılar. Onların iç dünyalarından süzülen bu masallar, yalnızca birer hikâye değil; aynı zamanda çocukların düşünme, anlatma, üretme ve duygularını ifade etme becerilerinin de birer yansımasıdır.

Bu süreçte her bir çocuğumuz, bir fikrin nasıl bir kitaba dönüştüğünü deneyimledi; emek verdi, resimledi, anlattı ve en önemlisi, kendi sesine kulak verilmesinin değerini hissetti.

Geleceğin sanatçılarına, yazarlarına ve hayalperestlerine bir adım daha yaklaştıkları bu anlamlı yolculukta onlarla birlikte yürümekten gurur duyuyoruz.

Unutmayalım: Her büyük yazar, bir zamanlar küçük bir çocuktı; hayallerini kelimelere dökmeye cesaret eden bir çocuk...

*Birsen ALTINSOY
5/A Sınıfı Öğretmeni*

**MALTEPE
SERPİL ŞAHİNOĞLU
ANAOKULU**

**“Bir çocuğun hayal dünyası, tüm evreni kuşatacak kadar büyüktür.
Bu kitap, işte o büyülü dünyalara açılan bir kapı... Hayallerin rehberliğinde, minik kalemelerin yazdığı ve resimlere döktüğü bu masallarda kaybolmaya hazır mısınız?”**

Öykü Nefes EVCİL

SEVİMLİ MİA

Bir varmış bir yokmuş. Çok çok tatlı bir kedi varmış. Tüyleri pamuk gibi gri, gözleri boncuk boncuk bal rengiymiş. Bu kedinin adı Mia'yımış. Bir de çok tatlı bir dostu varmış. Onunla çok güzel anlaşır çok güzel zaman geçirirmiş. Dostunun adı da Nefes'miş. Birlikte saklambaç oynamayı, kovalamaç oynamayı çok severmiş. Hatta Nefes ödevlerini yaparken bile ona yardım edermiş.

Bir gün Nefes hasta olmuş bu duruma sevimli Mia çok üzölmüş, onu sevgisiyle iyileştirmiş. Aynı odada aynı yatakta Nefes'le birlikte mırılara mırılara yatarmış. Zor günlerde Nefes'e ilaç olmuş. Çok sevdiği dostunun hasta olduğu dönemde yanından hiç ayrılmamış birlikte uyuyup birlikte uyanmışlar.

Yanı başında mırıltısıyla Nefes'in iyileşmesine yardım etmiş. Bu karşılıklı sevgi sayesinde çok sevdiği dostu iyileşmiş Mia ile yeniden kaldığı yerden koşup oynamaya devam etmiş. Şimdi sıcaık sevgi dolu evlerinde birlikte çok güzel zamanlar geçirmeye, çok güzel oyunlar oynamaya devam etmişler.

Artık Mia Nefes olmadan, Nefes ise Mia olmadan yapamazmış. Birbirlerine çok güzel bir bağ, sevgi bağı ile bağlanıp mutlu huzurlu bir şekilde yaşamaya devam etmişler.

Sevimli Mia ve can dostu Nefes'ten sevgilerle.

Mete YILMAZ

ARKADAŞLIK ORMANI

Bir varmış bir yokmuş. Uzak diyarlarda, yemyeşil ağaçların, rengarenk çiçeklerin olduğu kocaman bir orman varmış. Bu ormanda masmavi ve temiz bir göl, gölün etrafında da elma, armut, kiraz, ceviz ve portakal ağaçları varmış. Çiçeklerin güzel kokusu etrafa yayılmış. Bu güzel ormanda yaşayan hayvanlar birbirine yardım eder, dostluk içinde yaşarlarmış. Gölün hemen yanında, mavi boyalı bir evde Tavşan Zıpzip yaşarmış. Bahçesinde marul, havuç, turp ve çilek gibi sebze ve meyveler yetiştirmiş. Kuzu Memiş yabani otları toplamakta çok başarılıymış. Fil Necati ise hortumuyla bahçeyi sulamada harikaymış. Zıpzip, bahçesinde yetişen ürünleri arkadaşlarıyla paylaşmaktan çok mutlu olurmuş. Bir sabah Zıpzip uyanıp bahçeye çıktığında bahçenin darmadağın olduğunu görmüş. Bahçesinin haline çok üzülen Zıpzip ne olduğunu anlamaya çalışırken marulların kıpırdadığını görmüş. Koşarak oraya giden Zıpzip marul yaprağını kaldırdığında bir hayvanla karşılaşmış.

Zıpzip, nazik ama biraz şaşkın bir sesle sormuş:
-Sen kimsin? Burada ne yapıyorsun?

Toprağın içinden çıkan küçük bir köstebek cevap vermiş:
-Merhaba, benim adım Köstek. Çok acıkmıştım, bu lezzetli sebzeleri görünce dayanamayıp biraz yedim. Amacım zarar vermek değildi.

Zıpzip ciddi ama kibar bir şekilde söylemiş:
-Anlıyorum ama bu bahçe bana ait. Sebzeleri izinsiz almak doğru değil. Ayrıca toprağı kazarken köklere zarar verersen, bir daha sebze yetiştiremeyiz.

Köstebek Köstek hemen başını öne eğmiş:
-Özür dilerim. Bahçenin sahibi olduğunu bilmiyordum. Yaptığı-

mın yanlış olduğunu şimdi fark ettim. Hatalı davrandım. İstersen hatamı telafi edebilirim.

Zıpzip gülümsemiş,
-Herkes hata yapabilir. Önemli olan hatayı anlayıp düzeltmektir. Bahçe işlerinde bundan sonra bana yardımcı olabilirsin demiş.

Köstebek sevinçle başını sallamış:
-Harika olur! Sana yardımcı olmak isterim.

O günden sonra Köstek de Zıpzip'in bahçesine yardım etmeye başlamış. Toprağı kazıp havalandırmada çok becerikliymiş. Hep birlikte – Zıpzip, Memiş, Necati ve yeni arkadaşları Köstek bahçeyi yeniden düzenlemişler. Hem çalışmışlar hem de çok eğlenmişler. Böylece ormandaki dostluk halkasına yeni bir arkadaş daha katılmış. Ve hepsi birlikte, doğaya saygı duyarak ve birbirlerine destek olarak mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Almira AKYÜZ

TAVŞANIN MESAJI

Bir gün Almira ve Alya, ailesiyle birlikte doğayla iç içe güzel bir gün geçirmek için ormana gitmişti. Kuş cıvıltıları ve rüzgarın ağaç yapraklarını hışırdatan melodisi eşliğinde keyifle yürüdüler. Yol boyunca rengârenk çiçekleri incelediler, kelebeklerin dansını izlediler ve taze orman havasını içlerine çektiler.

Bir süre sonra yorgun düşen aile, büyük ve gölgesi serin bir ağacın altında dinlenmeye karar verdi. Almira, başını bir kök parçasına yasladı ve gözlerini kapatır kapatmaz derin bir uykuya daldı. Rüyasında, bembeyaz ve pofuduk bir tavşan belirdi. Gözleri korkuyla parlıyordu. Tavşan, ona üzgün bir ses tonuyla seslendi: -Neden bize kötülük yapıyorsunuz?

Almira, bu sözler karşısında şaşkına döndü. Tavşana sakın bir şekilde cevap verdi: “Biz size zarar vermeyiz. Biz kötü insanlar değiliz, doğayı ve hayvanları çok severiz. Tavşan içini çekerek başını iki yana salladı: “Ama siz insanlar doğaya çöp atıyorsunuz. O çöpler rüzgarla uçuşuyor, derelere karışıyor, hayvanların yuvalarını kirletiyor. Daha da kötüsü, bazen bu çöpler yüzünden ormanda yangınlar çıkıyor. Bunu istemediğinizi söylüyorsunuz ama neden hâlâ böyle yapıyorsunuz?”

Almira, tavşanın sözlerinden derin bir üzüntü duydu. Onu incitmek istemediğini hissettirmek için eğilip elini uzattı, ama tam dokunacağı anda tavşan gözden kayboldu.

Birden gözlerini açtı ve hızla etrafına bakındı. Tavşan yoktu, ama rüyanın etkisi yüreğine işlemişti. Bunun sadece bir rüya olduğunu biliyordu, ancak mesajı çok gerçekti. Tavşanın söyledikleri kulaklarında çınlıyordu: “Çöpler yangınlara sebep oluyor ve bize zarar veriyor.” Almira, hemen ailesine gördüğü rüyayı anlattı. Herkes bu anlamlı mesajdan çok etkilendi ve vakit kaybetmeden çevrelerini incelemeye başladılar. Ormanda insanların bıraktığı plastik şişeleri, kağıtları, ambalaj atıklarını fark ettiler. Hep birlikte ellerine torbalar alıp çöpleri toplamaya başladılar.

Saatler süren bu temizlik sonunda orman, tekrar doğal güzelliğine kavuşmuştu. Almira, gökyüzüne bakıp içinden, “Teşekkür ederim, küçük tavşan,” diye fısıldadı. Sanki uzaktan onu izleyen tavşan, minnettarlıkla gülümsüyormuş gibi hissetti.

Bu olay, Almira ve ailesi için unutulmaz bir anı oldu. O günden sonra doğayı korumaya daha çok özen gösterdiler ve herkese çevreyi temiz tutmaları gerektiğini anlatmaya başladılar. Çünkü küçük bir farkındalık, dünyayı değiştirebilirdi.

Mete YILMAZ

KEREM'İN ARKADAŞI ROBOT TENCERE

Evvel zaman içinde, kalbur zaman içinde Kerem annesi, babası, Cemre ve Bade ablalarıyla birlikte alışverişe gitmişlerdi. Kerem ablalarıyla birlikte sinemaya girmişti. Film sırasında birden etrafına baktı. Ablaları yoktu! Kerem kaybolduğunu anlayınca çok korktu ve ağlamaya başladı.

Tam o sırada yanına roketiyle birlikte bir robot geldi. Robot, gülümseyerek: “Merhaba, ben Robot Tencere. Neden ağlıyorsun?” diye sordu.

Kerem gözleri dolu dolu:
“Ablalarımı kaybettim.” dedi.

Robot Tencere hemen cevap verdi:
“Seni ablalarına götürebilirim!”

Kerem Robot Tencerenin roketine bindi ve birlikte alışveriş merkezinde dolaşmaya başladılar. Kerem, roketin penceresinden dışarı bakarken birden ablalarını gördü:
“İşte ablalarım orada! Beni indirir misin?” dedi.

Roketten inen Kerem, ablalarına mutlulukla sarıldı:
“Sizi çok özledim.” dedi.

Sonra dönüp Robot Tencere'ye baktı ve
“Teşekkür ederim, beni ablalarımın getirdin. Çok iyisin.” dedi.

Robot Tencere gülümsedi, roketiyle gökyüzünde kayboldu...

Arven Ada ARSLAN

FURKAN VE EMİR

Bir zamanlar çok iyi anlaşılan iki arkadaş varmış. Bu arkadaşlardan birinin adı Furkan, diğerinin adı Emir'miş. İkisi de çok iyi geçinir, birlikte vakit geçirmekten çok hoşlanırlarmış.

Bir gün koşu yarışmasına katılmaya karar vermişler. Günlere birlikte çalışmışlar. Yarış günü geldiğinde ikisi de çok heyecanlıymış. Yarış başladıktan sonra Furkan birincilikle bitirmek üzereyken ayağı takılmış ve yere düşmüş. Ayağını incitmiş. Emir, bunu görünce bir an bile düşünmeden yarışmayı bırakmış ve hemen Furkan'ın yanına gitmiş. Ona yardım etmiş.

Doktor, Furkan'ın ayağının kırıldığını ve bir süre koşmaması gerektiğini söylemiş. Furkan evde dinlenirken canı sıkılı-

yormuş ama Emir onu yalnız bırakmamış. Her gün ziyaret etmiş, onunla sohbet etmiş ve birlikte oyunlar oynamışlar. Furkan iyileştikten sonra tekrar birlikte koşmaya başlamışlar. Yeni yarışa birlikte hazırlanmışlar. Yarış günü geldiklerinde bu kez ikisi de çok güzel derecelerle yarışı bitirmiş. Çok mutlu olmuşlar.

O günden sonra dostlukları daha da güçlenmiş. Çünkü gerçek dostluk, zor zamanlarda belli olurmuş.

Doğu Sirac TEKİN

KÜÇÜK DOKTORUN HAYALİ

Bir zamanlar Tekin adında küçük, sevecen bir çocuk varmış. Tekin okula yeni başlamış. Annesini ve babasını çok sevdiği için sabahları onlardan ayrılmakta biraz zorlanıyormuş. Her sabah annesi ve babası onu okula getirdiklerinde onların elini bırakmak istemiyor, gözleri dolu dolu onlara bakıyormuş.

Zamanla hava soğumuş, Tekin sık sık hasta olmaya başlamış. Ateşi yükselmiş, öksürmeye başlamış. Ve bir kaç gün okula gidememiş. Bir sabah kendini daha kötü hissedince annesi onu doktora götürmüş. Hastanede doktorlar ve hemşireler Tekin'e çok nazik davranmışlar.

Ona sorular sormuşlar, onu güldürmüşler. O gün Tekin,

içinden şöyle düşünmüş: “Ben de büyüyünce doktor olacağım. İnsanlara yardım edeceğim, onları mutlu edeceğim.”

O günden sonra Tekin, sağlığına daha çok dikkat etmeye başlamış. Bol bol su içmiş, meyvesini yemiş, geceleri erken yatmış. İlaçlarını aksatmamış ve kısa sürede iyileşmiş. Okula döndüğünde öğretmenini ve arkadaşlarını çok özlediğini fark etmiş. Artık sabahları daha neşeli kalkıyor, derslerini dikkatle dinliyor, doktor olabilmek için çabalıyormuş. Tekin artık okuluna mutlu gidiyor, öğretmenini ve arkadaşlarını çok seviyormuş. Çünkü doktor olup kendisi gibi hasta olan çocuklara yardım edeceğinin hayali onu heyecanlandırıyormuş.

Asya BOYA

ORMANLARIMIZ

Bir varmış, bir yokmuş... Ülkemizin güzel şehirlerinden birinde Ceren ve Celal adında iki kardeş yaşamış. Bu iki kardeş, ailesiyle birlikte her hafta sonu pikniğe gitmeyi çok severmiş. En çok da ormanda dolaşmak ve oyunlar oynamaktan keyif alırlarmış.

Sıcak bir yaz günü, yine ailece ormana gitmişler. Ceren ve Celal yemyeşil ağaçların gölgesinde koşturarak oynarken, birden gökyüzü kararmaya başlamış. Gri bulutlar toplanmış ve gökyüzü yüksek bir sesle gürlemiş. Ardından yağmur damlaları yere düşmeye başlamış. İki kardeş hemen koşarak ailelerinin yanına dönmüş. Babaları onlara orman ve iklimler hakkında bilgiler vermeye başlamış:

-Bakın evlatlarım, ormanlarımız bizim için çok kıymetlidir. Onlar adeta dünyanın akciğeridir. Ağaçlar nefes alırken karbondioksiti içine çeker, yerine oksijen verir. Bu da bizim temiz hava solumamızı sağlar.

Yağmur dindikten sonra, Ceren ve Celal ormanda gezmeye devam etmiş. Toprağın üzerine düşen yaprakları dikkatle incelemişler.

Celal eğilip bir yaprağı eline almış:

— Ceren, bak! Bu yapraklar toprağa karışıyor ve onu besliyor. Böylece toprak daha güçlü oluyor. Çiçekler, sebzeler daha güzel büyüyor, demiş.

O günden sonra Ceren ve Celal, doğayı korumanın ne kadar önemli olduğunu daha iyi anlamışlardı. Artık sadece kendileri dikkat etmekle kalmıyor, arkadaşlarına da ormanların ve temiz havanın önemini anlatıyorlardı. Çünkü onlar, doğayı seven ve ona sahip çıkan küçük doğa kahramanları olmuşlardı.

Saltuk Buğra TEKİT

KALPLİ BALONLAR

Bir varmış bir yokmuş, gökyüzünün masmavi olduğu, güneşin sıcacık parladığı bir kasabada iki iyi arkadaş yaşamış. Adları Saltuk ve Gökçe'ymiş.

Saltuk ve Gökçe, bir sabah erkenden uyanmışlar. Ellerinde kırmızı kalpli balonlar varmış. Balonlarını gökyüzüne bırakmak istememişler çünkü onlarla birlikte şarkılar söylemek, oyunlar oynamak çok eğlenceliymiş.

Kasabalarındaki evler pembe ve turuncu renklerdeymiş; hepsi masal evleri gibi görünüyormuş. Gökçe ile Saltuk evlerin önünde dans ederken birden gökyüzünde bir gökkuşağı belirmiş!

Gökkuşağını görünce çok sevinmişler. Balonlarını gökkuşağına doğru sallamışlar ve dilek tutmuşlar.

Dilekleri ne miymiş? Dünyadaki herkesin kalbinin sevgiyle dolması ve her zaman mutlu olmasıymış.

Gökkuşağı da sanki onları duymuş gibi daha da parlak renklerle ışıdamış. Gökçe ve Saltuk ellerinde balonları, mutlulukla oyunlarına devam etmişler.

Özgü ÖZTÜRK

ÖZGÜ'NÜN RÜYASI

Bu sabah Özgü çok neşeli uyanmıştı. Pencereden dışarı baktı, her yer yemyeşildi. Hangi mevsimde olduğunu düşündü ve “İlkbahar!” dedi. Çünkü öğretmeni ona mevsimleri öğretmişti.

Özgü, üzerini giyindikten sonra annesiyle birlikte sevdiği okuluna doğru yürümeye başladı.

Her taraf cıvı cıvıldı, ama bir sorun vardı. Özgü etrafına bakınca, her yerde çöplerin olduğunu gördü. Bu durum onu çok üzmüştü. Okula geldiğinde üzgün bir şekilde sınıfa girdi. Öğretmeni hemen sordu: “Neden üzgünsün, Özgü?”

Özgü, “Öğretmenim, bu kadar sevdiğimiz doğa neden bu kadar kirli?” dedi. Öğretmeni “Bugün dünyamız ve çevremiz

hakkında konuşacağız,” dedi.

Eve döndüğünde çok yorulmuştu. Öğretmeninin söylediklerini düşünüyordu. Yatağına uzandı, gözlerini kapatıp düşündü. Birden kendini masmavi bir denizin kıyısında buldu. Güneş ışıkları denizin üzerinde dans ediyordu. Ancak bir hışırtı duydu. Etrafına baktığında her yer çok kirliydi: poşetler, plastikler, izmaritler... ve daha nicesi.

Özgü, doğanın güzelliğini göremediği için üzülmüştü. “Bu durumu görmezden gelemem,” diye düşündü. Çünkü “Bu dünya varsa, ben de varım,” dedi ve çevresini temizlemeye başladı.

Birden bir ses duydu: Poşetlere dolanmış bir balık çırpınıyordu. Balığı dikkatlice bir kabın içine aldı ve eve doğru koşmaya başladı. Ailesine heyecanla olup biteni anlattı. Ailesi onu alkışladı ve kucakladı. Balığı bir cam fanusa koydular. Özgü, balığa “Ceviz” ismini vermişti. Onu güzelce beslemeye başladı ve Ceviz’le

Kartal Bora BİLTEKİN

İKİ TATLI KEDİ

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde sevimli mi sevimli tatlı mı tatlı iki kedicik varmış Birinin adı Cookie, diğerini adı Rıfkı'yımış. Cookie 9 yaşındaymış, Rıfkı ise henüz 1 yaşındaymış. Bu iki kedi sokakta birlikte yaşıyor-muş. Günlerini birlikte geçirir, birbirlerine sarılıp uyurlarmış. Bir gün ikisi de daha rahat, daha sıcak bir yer bulmak için ayrılmışlar. Akşam olup karanlık çökünce, ne Cookie ne de Rıfkı istedikleri gibi bir yer bulabilmiş. Çok yorulmuşlar, üşümüşler ve birbirlerini bulamayınca çok üzölmüşler. Sabah güneş doğduğunda, bir köşe başında karşılaşmışlar. Birbirlerini görünce o kadar çok sevinmişler ki hemen sarılmışlar. Çünkü en güzel yerin sevdiklerinin yanı olduğunu anlamışlar.

Bir araya gelmenin mutluluğu ile yürürken yetişkin bir insan onları fark etmiş. Kediciklerin halini görünce hemen yanlarına gitmiş. Onları kucağına almış, eve götürmüş. Önce karınlarını doyurmuş, sonra güzelce temizlemiş. Ardından da veterinerine götürüp muayene ettirmiş.

Artık Cookie ve Rıfkı'nın yeni bir yuvası varmış. Sıcacık bir evde, güven içinde yaşıyorlarmış. Yeni evlerinde çok mutluy-muşlar. Her gün oynar, mırılayarak uyurlarmış. Ama bu iki sevimli kedi yeni yuvalarında yaşarken, sokakta kalan diğer hayvan arkadaşlarını hiç unutmamışlar.

Her gece yıldızlara bakıp şöyle dermişler:

-Dileriz ki, sokakta yaşayan tüm dostlarımız da bir gün sıcak bir yuva bulur. Ve masal burada bitmiş.

Gökten 3 elma düşmüş. Biri bu güzel masalı anlatan kişinin başına, biri masalı dinleyip kalbine iyilik tohumları ekenin başına, biri de paylaşmayı seven tüm güzel insanların başına

Zehra İpek MECİT

TATLI KÖY VE KÜÇÜK KIZ

Okulumuz kapanmış, yaz tatili başlamıştı. Babamla tatil planımızı önceden yapmıştık. Bu sene Malatya'ya köye gidecektik. Canım annem hasta olduğu için gelemeyecekti. Onu çok özleyecektim. Annemle vedalaşıp babamla yola çıktık.

Uzun bir otobüs yolculuğunun ardından dedem ve babaannem bizi karşıladı. Köy maceramız başlamıştı. Köyümüz çok güzeldi.

Dağların eteğinde kurulu, içinden ırmakların aktığı, rengarenk çiçekleri, türlü türlü meyve ağaçları, tavukları, ördekleriyle tam bir doğa harikasıydı. Köyde sabahları erkenden kalkıyorduk. Burada telefon alarına gerek yoktu. Horozlar bizi her

sabah aynı saatte uyandırıyordu. Güzelce kahvaltımızı yapıp evden çıkıyorduk. Bir gün kayısı bahçesinde geziyorduk, bir gün dut ağacından dut topluyor bir taraftan da yiyorduk, bir başka gün de köyün yer yer suyu azalmış ırmağında paçalarımızı katlayıp yürüyorduk bazen de yüzüyorduk. Bir gece babamla birlikte dedemin traktörünün arkasına yumuşacık bir yatak serdik ve yıldızların altında uyumaya karar verdik. Köydeki yıldızlar çok güzel görünüyordular.

Babama köydeki yıldızların neden İstanbul'dakilerden daha büyük ve parlak olduğunu sorduğumda babam; -İstanbul'daki yüksek katlı binalar ve şehrin ışıkları nedeniyle yıldızlar orda daha küçük gibi görünse de aslında büyüklükleri aynı canım kızım dedi.

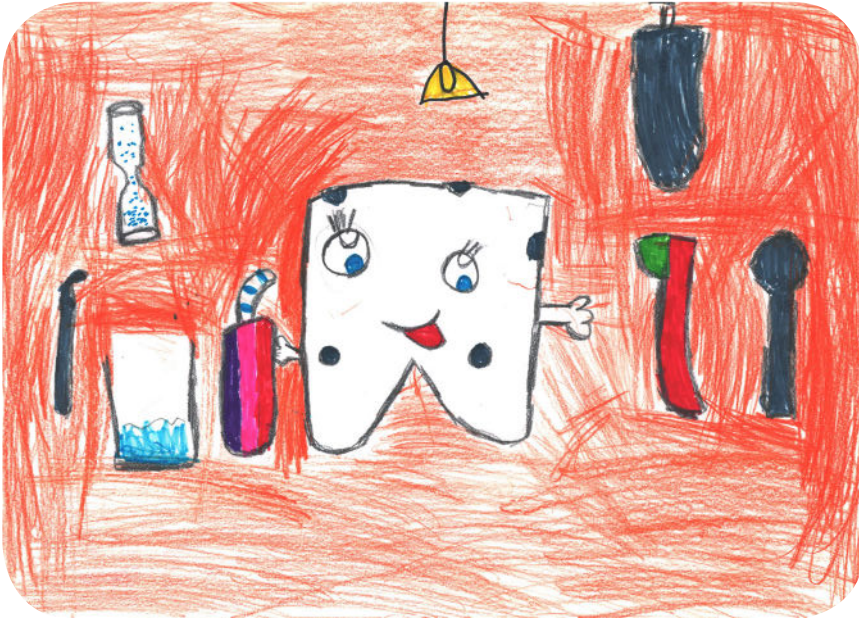
Ben bu büyük hallerini çok sevmiştim. Babamın doğup büyüdüğü bu köyde anılar biriktirmek benim gibi canım babamı da çok mutlu ediyordu. Ama İstanbul u da çok özlemiştim. Çünkü evim, ailem, okulum, arkadaşlarım tüm sevdiklerim oradaydı. Ben çok mutlu bir çocukğum :)

Beren UZUN

SİYAH LEKE

Beren, çikolata ve şeker yemeyi çok seven bir çocuktur. Bir sabah, annesiyle birlikte aynanın karşısında dişlerini fırçalarken, annesi Beren'in dişlerinden birinde küçük bir leke fark etti. Beren dikkatlice fırçalamaya devam etti ama leke hâlâ yerindeydi. Annesi bu durumu fark etti ve hemen diş doktorları Cengiz Bey'den randevu aldı. Beren, annesiyle birlikte doktora gitmek için hazırlandı. İlk defa bir diş doktoruna gideceği için biraz heyecanlıydı.

Beren klinikteki odaları ve ilginç aletleri dikkatle inceledi. Diş dokrunun asistanı, Beren'e kliniği gezdirdi ve bazı aletlerin ne işe yaradığını anlattı. Bu, Beren'in içini rahatlattı. Sonra diş doktoru Cengiz Bey, Beren'i muayene odasına çağırdı. Beren

uzun ve tepesinde lamba olan diş koltuğunu görünce önce biraz şaşırdı ama çok sevdi. Doktor, küçük bir ayna ve ışıkla Beren'in dişlerini inceledi. Siyah lekeli diş görünce, hemen temizledi ve tedaviyi tamamladı.

Doktor Cengiz Bey, işlemten sonra Beren'e; dişlerini düzenli fırçalamasını çikolata, şeker gibi şeylerin dişlerimize zarar verdiğini anlattı. Beren bu diş macerasından önemli bir ders almıştı. Artık şeker ve çikolatanın dişlerine zarar verdiğini, her yemekten sonra dişlerini fırçalamanın ne kadar önemli olduğunu anlamıştı.

İpek Ece SAPMAZ

MİYA VE ARKADAŞLARI

Güneşli bir günde küçük kardeşler bahçede oyun oynadıktan sonra eve dönüyorlardı. Çimenlerde huzuru hissedip güneşin ışınlarıyla mutlu mutlu oynamışlardı.

Evde hamsterla karşılaştılar. Hamster'ın yanında, ismini bilmedikleri tatlı bir şey daha vardı.

Hamster'a sordular:

-Bu kim?

Hamster, arkadaşının adının Miya olduğunu söyledi.

Miya çok tatlıydı. Bir süre oynadıktan sonra Miya ve hamster kendi yollarına gittiler.

Küçük kardeşler, arkadaşlarını telefon ile aradılar ama ona ulaşamadılar. Çünkü arkadaşları bahçedeki kedileriyle ilgiliniyordu ve telefonu duymamıştı. Arkadaşlarının evi yakındı, bu yüzden yanına gitmeye karar verdiler.

Arkadaşlarının evine vardıklarında, onun kedileriyle ilgilendiğini gördüler. Kardeşler kedilerle oynayıp onlara mama verdiler, sevdiler ve suluklarına su koydular.

Akşam olmadan evlerine döndüler, yemeklerini yediler ve bir sonraki macera dolu sabaha uyanmak için çok güzel hayallere dalıp mışıl mışıl uyudular.

Muhammed Ali TAŞDEMİR

ÜÇ SEVİMLİ DOSTUN MACERALARI

Bir ormanda yaşayan ayı, tavşan ve fare birbirlerini çok sever ve her konuda birbirlerine yardım ederlermiş.

Bu üç arkadaş bir gün denize gitmeye karar vermişler. Yanlarına şişme bot, top, mayo, olta ve piknik için gerekli her şeyi almışlar. Her biri bir şeyi taşımış, yardımlaşarak hazırlıklarını tamamlamışlar. Sonra neşe içinde yola koyulmuşlar.

Uzun ama keyifli bir yolculuktan sonra plaja ulaşmışlar. Yemekten sonra biraz dinlenip kumsalda top oynamışlar. Kumdan kaleler bile yapmışlar.

Hava kararmaya başlayınca eşyalarını toplayıp ormana doğru yola çıkmışlar. O gün çok güzel vakit geçirmişler. Hem eğlenmiş hem de birbirlerine nasıl yardım edeceklerini bir kez daha öğrenmişler.

Beste ÖZSELGİN

KAYIP UNİCORN

Bir varmış bir yokmuş, bir zamanlar bir tane çok tatlı mini minnacık Unicorn varmış. Rengi pamuk şekeri gibi pembeymiş. Bir gün tatlı bir kız onu yağmurda gökkuşağının altında ağlarken bulmuş. Kız, unicornun yanına yaklaşmış ve nazikçe sormuş: -Merhaba, neden üzgünsün?

Unicorn başını hafifçe eğmiş ve şöyle demiş:

-Bazen oyun oynayacak, hayallerimi paylaşacak bir arkadaşımın olmasını çok isterim...

Küçük kız bu sözleri duyunca hemen gülümsemiş:

-O zaman bundan sonra birbirimizin arkadaşı olabiliriz! Hem birlikte çok eğlenceli zaman geçiririz! Unicornun gözleri parlamış, mutlulukla başını sallamış.

Kız ve unicorn el ele vermişler, birlikte birçok maceraya atılmışlar. Tabi bu yolculuk sırasında bir sürü maceralar yaşamışlar ve sonsuza dek arkadaş olarak çok mutlu olmuşlar.

Ayaz Ali ERDEM

CAN DOSTLARIMIZ HAYVANLAR

Güneşli bir Pazar günü Ece ve ailesi ormana pikniğe gitmeye karar verdiler. Güzel vakit geçirmek için toplarını, bisikletlerini ve annesinin fırından yeni çıkardığı çikolatalı keki aldılar. Tabii ki en iyi dostları, sevimli köpekleri Çomar'ı da unutmadılar.

Ece, ormanda piknik yapacağı için çok heyecanlıydı. Ormana ulaştıklarında piknik için hazırlık yapmaya başladılar. Tam o sırada sevimli köpekleri Çomar birden ormanın içine doğru koştu. Ece de merakla onun peşinden gitti.

Ormanın içinde Çomar, Minik bir tavşanı yakalamak üzere olan bir adama havlıyordu.

— Hayır! diye bağırdı Ece.

Ece'nin sesiyle birlikte tavşan hızla oradan uzaklaştı. Ece, adamın yanına yaklaştı:

— Hayvanlar bizim en iyi dostlarımız. Onlara zarar veremezsiniz! dedi.

Ece'nin duygularını gören sevgi dolu Çomar, ona destek olmak istercesine havlayarak Ece'nin yanına geldi.

Ece ile Çomar'ın dostluğunu gören adam çok etkilendi. Başını eğerek:

— Bir daha hayvanlara zarar vermeyeceğim, dedi ve sessizce oradan uzaklaştı.

Ece, Çomar'la birlikte piknik alanına döndü ve yaşadıklarını annesine heyecanla anlattı. Annesi, Ece'nin ve Çomar'ın bu duyarlılığı karşısında çok gururlandı ve onları kocaman bir dilim kekle ödüllendirdi.

Daha sonra Ece, abisi ve Çomar birlikte top oynayarak güzel ve keyifli bir gün geçirdiler.

Kumsal TOSUN

YAZ TATİLİ

Kumsal, ailesiyle vakit geçirmeyi ve yaz tatillerinde yazlıklarına gitmeyi çok severmiş. Bir sabah, annesiyle birlikte kahvaltı yaptıktan sonra bahçeye oyun oynamaya inmişler. O sırada yanlarına minik bir yavru kedi gelmiş. Kumsal ve annesi kediyi sevmiş ve ona mama vermişler. Kumsal bu durumdan çok mutlu olmuş.

Yaz tatilinde Kumsal, kuzenleri Hayal ve Boran ile vakit geçirmeye bayılmış. Hep birlikte denize gider, kumdan kaleler yapar ve çeşitli oyunlar oynarlarmış. Hava çok sıcak olduğunda semsiyenin altına geçip dondurma yiyerek serinlerlirmiş. Deniz keyfinden sonra eve dönüp dinlenirlermiş.

Akşam olunca ise ailesiyle birlikte lunaparka gider, orada-

ki oyuncaklara binerek eğlenirmiş. Bu onun için yaz tatilinin en keyifli anlarından biriymiş.

Yaz tatili sona erdiğinde, Kumsal ailesiyle birlikte evlerine dönmüş. Ama bu güzel anılar hep kalbinde kalmış.

Kerem KESKİNLİOĞLU

MAVİ KÖPEK

Küçük Kerem ailesi ile beraber güneşli bir hafta sonu gezisine çıkmak için hazırlık yapmaya başlamış ve sonrasında yola koyulmuşlardı. Kerem ormanda oynamayı çok seviyordu. Kuşların cıvıltısıyla birlikte doğada yürümenin tadını çıkartıyordu.

Gezisine devam ederken ağaçların arasından bir köpek yanına yaklaştı. Etkileyici masmavi tüyleri ve kocaman gözleriyle Kerem'e bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Fakat acı çeker gibi Kerem'in gözlerinin içine doğru bakıyordu. Küçük Kerem ise köpeğin neden bu kadar üzgün olduğuna anlam verememişti.

Mavi köpek Kerem'e doğru hareket etmeye başladığında köpeğin aksadığını fark etti ve bu duruma çok üzüldü. Onu iyileş-

tirmenin bir yolunu düşünmeye başladı ve aklına bir fikir geldi.

Hemen babasının yanına koşarak ondan yardım istedi. Babasına köpeği bir veterinere götürmenin onun için daha iyi olabileceğini söyledi. Birlikte veterinere gittiler ve mavi köpeğin ayağının daha iyi olabilmesi için her şeyi yaptılar. Ayağına sargı sarılıp tedavi edilen köpeğin iyi olduğunu gören Kerem mutluluktan havalara uçtu.

Mavi köpek iyileştiği için teşekkür edercesine Kerem'e hiç durmadan kuyruğunu sallıyordu. Ardından ormana döndüler ve köpeği ormana geri bıraktılar.

Mavi köpek ormanın derinliklerine doğru yol aldı. Kerem ise köpeğe yardım edip onun iyi olduğunu gördüğü için mutlu ve huzurlu bir şekilde ailesi ile birlikte evlerine gitmek için geri dönüş yoluna koyuldu.

Elif Liya MUTLU

KAYBOLAN ÇOCUKLAR

Bir zamanlar büyük kral, kraliçe ve iki çocuğu yaşarmış. Çocuklardan biri kız, diğeri ise erkekmiş. İkisi de hayvanları çok sever, onlarla oyunlar oynamaktan büyük keyif alırlarmış. Bir bahar günü, hava çok güzelmış. Ailece sarayın büyük bahçesinde piknik yapmaya karar vermişler. Çocuklar birlikte oynamaya başlamış, kahkahaları bahçeye yayılmış. O sırada anneleri onlara uzaklaşmamaları ve dikkatli olmaları için seslenmiş. Ama iki kardeş çiçeklerle ilgilenmek için biraz uzaklaşmışlar. Çiçeklerin arasından geçerken birden minik, sevimli bir yavru kedi görmüşler. Kediyi çok sevdikleri için onu takip etmeye başlamışlar.

Kedi ormanın derinliklerine doğru gitmiş, çocuklar da

peşinden koşmuşlar. Bir süre sonra yollarını kaybettiklerini fark etmişler. Hava yavaş yavaş kararıyormuş. Küçük kız korkmuş ve ağlamaya başlamış. Abisi onu sakinleştirmeye çalışmış ama o da tedirginmiş. O sırada uzakta küçük bir kulübe görmüşler. Hemen oraya gitmişler. Kulübede yaşayan iyi kalpli bir aile çocukları görünce çok şaşırılmış hemen onları içeri alıp misafir etmişler. Onların hayatı çok sade ve güzeldi. Saraydaki gibi lüks değildi ama çok huzurluydu.

Sabahları tavuklardan yumurta toplayıp birlikte kahvaltı yapıyorlardı. Bu sade yaşam çocuklara çok eğlenceli gelmişti. İki gün sonra kralın adamları ormanda çocukları bulmuştu. Kral ve kraliçe, çocuklarına gösterdikleri ilgi ve sevgi için onlara çok teşekkür etti. Kral, onların her ihtiyacını karşılayacağını söyledi. Çünkü çocuklara çok iyi bakmışlar ve onları korumuşlardı. İki kardeş, bu iki günde hem doğayı tanımış hem de unutamayacakları bir macera yaşamışlardı.

Eve döndüklerinde annelerine sıkıca sarıldılar ve habersizce evden uzaklaşmayacaklarına söz verdiler.

Ogeday KAYAOĞLU

KÜÇÜK CO'NUN MACERALARI

Okyanusun ortasında yemyeşil ağaçlarla çevrili, kuş sesleriyle dolu güzel bir ada varmış. Bu adada ailesiyle birlikte Küçük Co adında meraklı bir çocuk yaşarmış. Bir gün adaya büyük renkli yelkenleri olan korsan gemileri gelmiş. Korsanlar karaya çıkıp adada yiyecek toplamaya başlamış.

Küçük Co, korsanları çok merak etmiş. Sessizce gemilerinden birine yaklaşmış ve fark edilmeden içine girmiş. Birden gemi hareket etmiş! Küçük Co olanları anlayamamış ama çok heyecanlanmış. Gemi hızla yol alırken, korsanlar bir mağarada durmuşlar. Mağaranın içinde altınlar, mücevherler ve eski sandıklar varmış. Korsanlar bu eşyaları almışlar ve tekrar denize açılmışlar. Yolda başka bir korsan gemisiyle karşılaşmışlar. Birbirlerine yiye-

cek nerede bulabileceklerini sormuşlar. Diğer gemideki korsanlar;

-Kuzeye doğru giderseniz orada güzel bir ada var, demişler.

Küçük Co bu adanın kendi adası olduğunu hemen anlamış. Kalbinin heyecandan daha hızlı çarptığını hissetmiş. Sessizce diğer korsan gemisine geçmiş. Gemide korksa da cesaretini toplamış ve sabırla beklemiş. Yolculuk sırasında büyük bir fırtına çıkmış. Rüzgâr esmiş, dalgalar yükselmiş. Küçük Co çok korkmuş ama derin nefes alıp sakin kalmaya çalışmış. Sonra birden gökyüzü açılmış, güneş ortaya çıkmış ve deniz yeniden sakinleşmiş. Sonunda gemi adaya varmış. Küçük Co usulca gemiden inmiş, pıtır pıtır yürüyerek evine doğru koşmuş. Evinin kapısını açtığında annesi ve babası onu görünce çok sevinmiş. Hep birlikte birbirlerine sarılmışlar. Küçük Co o gün yaşadıklarından çok şey öğrenmiş. Ailesinden habersiz bir yere gitmenin ne kadar tehlikeli olabileceğini anlamış.

-Bir daha asla habersiz bir yere gitmeyeceğim, söz veriyorum, demiş annesine ve babasına. Ve o günden sonra daha dikkatli, daha anlayışlı bir çocuk olmuş.

Masal da burada mutlu sonla bitmiş.

Defne SOYDAM

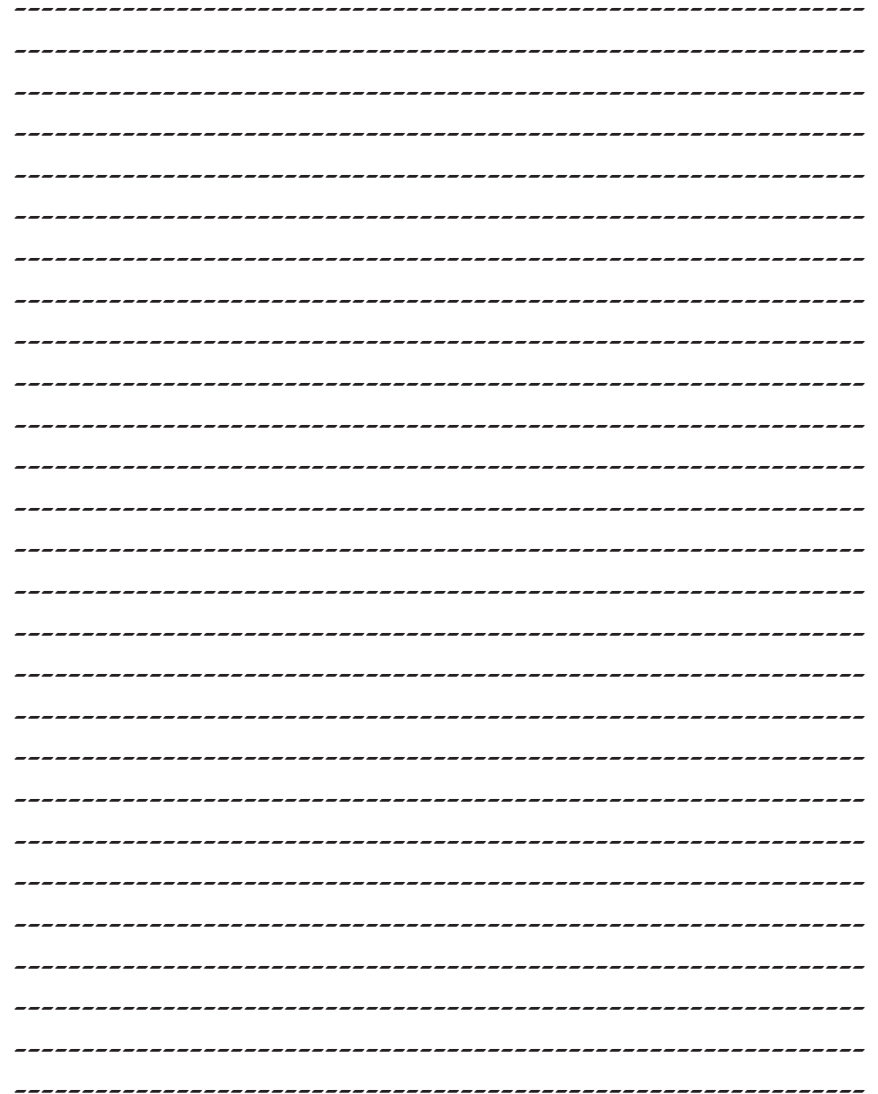
ORMANDA BİR KIŞ GÜNÜ

Bir varmış bir yokmuş ormanda bir kış günüymüş. Kirpiler ormanda geziyorlarmış. Ayrıca tilki beyde kirpilerle berabermiş. Sincap ise evinde güzel güzel uyuyormuş. Kuşlar çok güzel uçuyorlarmış. Hava çok soğuk ve karlı olduğu için çok üşümüşler.

Ancak karda oynayarak eğlenmişler. Sonra evlerine gidip sıcak çikolata içmişler ve bu mutlu gün böyle bitmiş.

Senin Masalın

Senin Masalın

Handwriting practice lines for the story 'Senin Masalın'.

Masalını Çiz

MALTEPE

SERPİL ŞAHİNOĞLU

A N A O K U L U